

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 178. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm10233.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vist nok hængde det kun meget maadelig sammen med 179den *Franske Christendom*, saa det maa synes en underlig Partiskhed af det *Apostoliske Sæde*, at give Ludvig Titel af "den allerchristeligste" Konge, men naar vi huske, at paa den Tid var alle de døbte Tydskere og Nordboer *Arianer*, da maae vi finde det ganske naturligt, og naar vi ikke spørge, hvad Nytte Frankerne havde af Kirken, men hvad Nytte den havde af dem, vil Sagen findes i sin Orden. Det var *Ludvigs Dronning*, den *Burgundiske Prindsesse Hrodhild* (Chrothilde), der saa idelig indskiærpede ham Christi *Almagt*, at da han i et Slag med Allemannerne forgiæves havde anraabt sine Fæderne-Guders Bistand, paakaldte han *Christus*, med det Løfte, at vandt han Seier, vilde han lade sig døbe. Dermed var Kiøbet sluttet, *Ærke-Bispen* i Rheims døbde Franke-Drotten med 3000 af hans Følge-Svende*Gregors Franke-Krønike II. 27-31., og al den Frugt, Man heraf kunde vente, var unægtelig et Slags Haab om at finde Raad mod Uraad i den Christne Kirke, og en vis *Ærbødighed* for Bisper og Præster, men især for *Ypperste-Præsten* i Rom, som havde Nøglerne til Himmerig og var saa langt fra Haanden, at han stod ingen *Franke* iveien. Sligt vilde nu sagtens *Apostlerne* selv knap fundet værdt at nævne, men deres Romerske Eftermand fandt, det var store Ting, hvorfor Man maatte see igiennem Fingre med Meget, og medens det blev hans egen Skade, at "han holdt Kjød for sin Arm", var det unægtelig til Verdens store Gavn, at "Ordets skriftkloge Tjenere," da de var blevet svage i Aanden, fik verdsligt Rygstyd, ligesom Man heller ikke let skal sige, *hvilke* aandelige Vaaben der vilde bidt paa hine Tidens *Franker* og *Longobarder*.